

642

NOVENE

van voorbereiding tot de Eerste H. Communie,

TER EERE VAN

DE GELUKZALIGE IMELDA

MET EEN LEVENSSCHETS,

BEWERKT NAAR EEN OUD SPAANSCH HANDSCHRIFT

DOOR

P. fr. Alb. Weijers, Ord. Praed.

DERDE UITGAVE.

L. C. G. MALMBERG,

Nijmegen.

Per.
Vak 167

NOVENE
VAN VOORBEREIDING
tot de Eerste H. Communie
TER EERE VAN
De Gelukzalige Annelida.

EIGENDOMSRECHT VERZEKERD.
(*Staatsbl. No. 124, 1890*).

NOVENE

Per. 167
642

van voorbereiding tot de Eerste H. Communie,

TER EERE VAN

DE GELUKZALIGE IMELDA

MET EEN LEVENSSCHETS,

BEWERKT NAAR EEN OUD SPAANSCH HANDSCHRIFT

DOOR

P. fr. Alb. Weijers, Ord. Praed.

DERDE UITGAVE.

L. C. G. MALMBERG,

Nijmegen.

Liturgische Vereeniging

Aartsbisdom UTRECHT

Volgnummer Bibliotheek

729

Denuo typis mandetur.

FR. AMBR. V. D. ELZEN, Pr. Prov. Ord. Praed.
HUISSEN, in festo Purificationis B. M. V. 1891.

REIMPRIMATUR, F. T. H. VAN OGTROP.
AMSTELODAMI, die 8 Febr. 1891. Libr. Cens.

REIMPRIMATUR.

BUSCODUCI, 5 Martii 1896.

J. J. VERSTERREN, R.

ad hoc delegatus.

VOORREDE.

VAN DE DERDE UITGAVE.

Zelden is er een kind geweest, welks leven engelachtiger en welks sterven heiliger was, dan het leven en sterven der Gelukzalige Imelda. Alle godvruchtige kinderen moesten haar tot Patrones kiezen, om haar vroomheid, reinheid en vooral om de liefde, welke zij, ondanks haar jeugdige jaren, voor Jesus had. Inzonderheid ware dit wenschelijk voor hen, die zich voorbereiden tot den grooten dag hunner eerste H. Communie.

In Italië en Spanje gebeurt dit zeer dikwijls; in andere landen minder. Daar vereert men haar enkel in de Predikheeren-Orde, wier Priesters godsvrucht bij het H. Misoffer, en wier overige leden vurigheid in hun heilige Communiën van God door hare voorspraak afsmeeken.

Buiten die orde echter is zij weinig of niet gekend.

Hieraan willen wij zooveel doenlijk tegemoet komen door in dit boekje het schoone leven van dit engelachtig kind te schetsen. Wij verwachten dat dit een krachtig middel zal wezen, om ook in Nederland vele jeugdige harten te bewegen, zich tot Haar te wenden, en Haar met vertrouwen aan te roepen. Ach! hoe vaak hoort men niet klagen over hun geringen ernst en weinig ingetogen stemming, bij het naderen van den grooten dag! Hoe weinigen hunner beseffen iets van de verhevenheid van datgene, wat zij ontvangen zullen! Hoevelen die, schoon tegenwoordig bij de nederdaling van hun aanbiddelijken God en Schepper onder de nederige Broodgedaante, zich zonder opgewektheid, zonder levendig geloof, zonder verheffing des harten gevoelen! En toch, hoe velen willen zich waardig tot hun Eerste Heilige Communie voorbereiden! Hoeveel christelijke ouders wenschen deze voorbereiding van hun kind zoo volmaakt mogelijk te doen zijn.

Maar allen zullen geholpen worden,

als zij de voorspraak inroepen van een Heilige, wier Eerste Communie door God met wonderen begunstigd is geweest. Onder de hoede van een hemelsche Beschermersse als Imelda, zullen zij het ongeluk niet hebben eener onvoorbereide, Eerste H. Communie. Zonder vrees kunnen zij in haar voetspoor treden, want zij heeft op de schitterendste wijze alle gevorderde gesteltenissen gehad.

„*Inspice et fac secundum exemplar!*” zoo roepen wij dan ieder toe. „Zie hier uw Patrones! Doe zooals deze deed. Tracht Haar trouw na te volgen. Hoe trouwer gij Haar navolgt, hoe meer in uw nood zal worden voorzien. En roep Haar tevens aan! Zij moet wel veel vermogen op het Hart van haren Jesus. Vraag door haar tusschenkomst wat zij zelve zoo rijkelijk in dit leven heeft ontvangen. Vraag met Haar en door Haar wat eigen verdiensten u wellicht niet zouden verwerven, maar wat Jesus aan Zijne beminde Bruid nimmer kan weigeren.

En nu mijn boekje, ga de wereld in. Wek alom de godsvrucht op tot het lieve, heilige Kind Imelda. Leer ook de kinderen in ons vaderland Haar na te volgen in

godsvrucht en reinheid. Moedig hen aan Haar tot hun Patrones te kiezen. Doe hen tot Haar hun toevlucht nemen, waar zij nog zonder eerbied, onverschillig, onnadenkend, en vandaar zonder liefde zijn voor hun Jesus in Zijn heilige tabernakelen! Deel hun een vonkje mede van de liefde welke Haar zoo geheel verteerde! Laat hen het groote gewicht beseffen van den dag, waarop zij Hem voor de eerste maal in hun hart zullen ontvangen. In één woord, wees door de genade van God het nederige middel om allen die u ter hand zullen nemen, een goed voorbereide, een waardige Eerste H. Communie te laten doen.

De zegen van den Allerhoogste, en van Zijne onbevleete Moeder, de Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans, ruste daarom ten overvloedigste op u!

UTRECHT, 22 Februari 1896.

DE SCHRIJVER.

VOORREDE VAN DE TWEEDE UITGAVE.

Met innige voldoening leggen wij dit achtste duizendtal van ons boekje ter perse. Ons doel is boven verwachting bereikt; de jeugd in Nederland en niet het minst zij, die met haar geestelijke opvoeding zijn belast, hebben met meer dan gewone welwillendheid onze **Levensschets** en **Novene** welkom geheeten. Zij kennen thans het heilige Kind, dat bij het intrede van het vorig jaar nog een geheel onbekende voor hen was. Velen houden reeds drie, vier en meer malen de Noveen om de genade te verkrijgen eener waardige Eerste H. Communie. Dat onze arbeid voort moge gaan in Nederland en België het beoogde goed te stichten, is de vurige en gedurige wensch

VAN DEN SCHRIJVER.

NIJMEGEN, op Sint Agnes-dag, 1891,

I.

Consummata in brevi, explevit tempora multa,
In een kort leven heeft zij een lange loepbaan voleind,
Quoniam dilexit multum,
Wijl zij veel bemind heeft.

Een der grootste kenners der goddelijke zaken, de Heilige Leeraar Thomas van Aquine, leert dat de volmaaktheid van het christelijk leven moet afgemeten worden naar de volmaaktheid der goddelijke liefde. God schijnt dit te hebben willen bevestigen in de wonderdadige werken door Hem in de gelukzalige Maagd Imelda gewrocht. Een kind van twaalf jaar, enkel door haar meer dan buitengewone liefde een heilige geworden, en op onze altaren verheven! Van haar als Maria Magdalena (1) kon worden getuigd, dat zij veel bemind heeft. Zij heeft veel bemind, ziedaar de geheele geschiedenis van haar leven.

(1) De naam haar bij het doopsel gegeven was ook Magdalena. In het klooster wisselde men dien voor Imelda, waarschijnlijk om haar groote zachtheid en ongemeene liefvalligheid; want *Imelda* beteekent, volgens een vromen Karmeliet, die haar bijzonder vereerde, *Quasi mel data: aan de wereld als honig gegeven.*

Ziedaar waarom zij in weinige jaren een lange loopbaan heeft afgelegd.

Imelda werd te Bologne geboren uit het geslacht der Lambertini's, een der adelijksten niet alleen van deze stad, maar ook van geheel Italië. Van hare prilste jeugd aan gaf zij blijken van innige vroomheid en van een grooten levensernst. Men treft bij wijlen kinderen aan, waaromtrent men zich afvraagt, of het wellicht geen engelen zouden zijn, voor een oogenblik aan de aarde geleend om hun omgeving te stichten en te verheffen, Aan allen die hen naderen, boezemen zij onwillekeurig eerbied in, en bij den eersten aanblik winnen zij aller hart. Doch hun leven is kort, en op eens, zonder dat het iemand bevreemdt, worden zij ons ontruikt. „Deze ziel was te rein voor de wereld,” zegt men, treurig bloemen op hun graf strooiend; „zij was niet om onzentwille geschapen.”

Zoo ook Imelda. Men merkte in haar reeds van de prilste jaren iets hemelsch, een natuurlijke, bekoorlijke zedigheid, welke de bewondering wekte van allen, die het geluk hadden haar te ontmoeten. Als zij weende was het overbodig te

trachten met sprookjes en fabels haar tranen te stillen. Alleen een gesprek over geestelijke zaken, het eerbiedig uitspreken der zoete Namen van Jesus en Maria of anderszins, was in staat haar wederom een zachten glimlach op de lippen te brengen. Toen zij de jaren van verstand bereikt had, veranderde zij zelve een der vertrekken van het huis haars vaders in een bid-kapelletje. Daar ontweek zij de spelen harer vriendinnetjes, en bad er met luide, ernstige stem de psalmen van den propheet David, of andere godvruchtige gebeden. Al wat de wereld haar aan verleiding, of het ouderlijk paleis aan pracht aanbod, kon haar geen belang inboezemen, zij had er niets dan verachting voor over. Op tienjarigen leeftijd, toen zij al het ijdele er van oogenschijnlijk nog niet kon begrijpen, nam zij reeds het besluit het te verzaken. Zij wenschte zoo spoedig mogelijk uit liefde tot Jesus in voortdurende armoede, gehoorzaamheid en reinheid te leven, te midden eener religieuse communititeit, waar zij geheel en al aan Hem kon toebehooren.

Zij vroeg dan, en verkreeg van hare

godvreezende ouders de toestemming in het Dominikanessen-klooster van de H. Maria-Magdalena te Valdi Pietra bij Bologna, te treden. Daar zou zij, volgens de gebruiken destijds in zwang, het Dominikaner-habijt aannemen, en er zich voorbereiden om, na eenige jaren van rijp beraad, door een plechtige gelofte haar eeuwige verbintenis met Jesus te sluiten. In die dagen had zij het alreeds in stilte voor haar zelve gedaan.

Doch was zij bij haar intrede de jongste en de minst ervarene van alle zusters, het leed niet lang of zij was aller stichting en bewondering. Daar was geen punt in den kloosterregel zoo moeielijk, hetwelk zij niet met de stipste nauwkeurigheid vervulde. Daar was geen strijd zoo zwaar tegen haar neigingen of eigen wil, of zij overwon; geen boetpleging zoo streng, of zij deed die haar onschuldig lichaam ondergaan. Volgens de overlevering in het klooster van Valdi Pietra bewaard, heeft dit reine kind in boetvaardigheid niet ondergedaan voor vrouwen, die jaren lang in zonden geleefd hadden, zooals een Maria Magdalena of een Maria van Egypte.

Maar waarom dan dit onschuldig lichaam zoo gekastijd? „Omdat, zegt een oud geschiedschrijver, (1) omdat, wanneer het hart van liefde verteerd wordt, het onmogelijk is, dat het zulks niet toone, en dat het die liefde niet op de een of andere wijze openbare.” Evenals de H. Agnes had zij gaarne haar leven uit liefde tot God gegeven. Maar wijl zulks niet kon, wilde zij zich ten minste door boetplegingen schadeloos stellen, en zich door lijden troosten niet als Martelares voor Jesus te kunnen sterven.

In korten tijd was zij zulk een volmaakt toonbeeld van alle religieuze deugden, dat zelfs de oudste zusters zich aan haar spiegelden. Door iedereen werd zij bemind met die genegenheid, welke de ware deugd onweerstaanbaar wekt. Het meest muntte zij uit door haar voortdurend gebed, door haar kinderlijke liefde voor de Koningin van den Allerheiligsten Rozenkrans, en haar onovertroffen godsvrucht voor het Allerheiligste Sacrament des Altaars. Zij

(1) Zie „Kort verhaal van het wonderdadige leven van de Gelukzalige Imelda Lambertini, Maagd uit de orde der Predikheeren.” Door een priester uit het klooster van Benavarra (Aragonie) dierzelfde orde.

kende geen grooter geluk dan uren achtereen voor dit aanbiddeijk Geheim onzer Altaren te vertoeven, en zich met Jesus in het H. Tabernakel te onderhouden. Dan gevoelde zij levendig in haar hart de waarheid der woorden van den Psalmist: „*O God, Heer der Heerscharen, wat zijn uwe woontenten aantrekkelijk! Wat is het zoet aan Uwe altaren, o mijn Heer en mijn God! Hoe is één dag, doorgebracht in Uw heiligdom, veel meer waard dan duizend anderen in de woningen der zondaren!*” Iederen ochtend, gedurende de H. Mis, was zij verslonden in de beschouwing van dit ontzagwekkende Mysterie. Haar liefde verried zich in hare tranen, en zoo krachtig waren hare verlangens, dat zij onmogelijk haar liefdeverzuchtingen kon onderdrukken. Maar vooral in de oogeblikken der Nuttiging, wanneer hare medezusters aan den hemelschen Liefdedisch aanzaten, dan gevoelde Imelda haar hart als in vuur ontstoken, en als wegsmelten door de liefdevlammen, die haar verteerden. In de uren der uitspanning had zij maar één gedachte, was zij onverschillig voor al het overige,

maar stelde, kinderlijk eenvoudig als zij was, onophoudelijk aan haar medezusters deze vraag: „Ach, ik bid u, verklaar mij toch, hoe is het mogelijk, dat men Jesus in zijn hart ontvangt en niet sterft van liefde?”....

Een niet te misprijzen voorzichtigheid gedoogde echter nog niet den gestelden tijd te vervroegen, en haar vóór haar veertiende jaar, zooals de gewoonte des lands het wilde, tot de Heilige Tafel te doen naderen. Imelda's oversten letten minder op haar vroomheid, zedigheid en ernst, dan wel op haar jeugdigen leeftijd. Het heilige kind moest haar vurig verlangen nog bedwingen, en eenige jaren wachten.

Ach! wie zal het beschrijven hoe zij daaronder leed! „*Welk eene foltering!*” roept de bovengenoemde Spaansche geschiedschrijver uit; „*welk eene foltering, beminnen, God beminnen, verlangen zich met Hem te vereenigen: en nooit zijn verlangen bevredigd zien! God beminnen, naar God verzuchten, verzuchten om Hem in zijn hart te ontrangen, om zijn ziel aan Hem vast te klemmen, en Hem altoos bij zich te hebben, en, ondanks dit alles,*

Hem nooit bezitten!.... Welk een marteling! Maar toch gelukkig zij, o mijn God, die aldus door Uwe liefde worden gemarteld; en hoe ware het te wenschen, dat alle stervelingen, en ik met hen, zulk een pijniging ondervonden!" Een weinig verder vervolgt hij: „de Heilige Theresia noemt de liefde „een goddelijken vuurpoel,” steunend op het woord der H. Schrift „de liefde is sterk als de dood, de liefde is hard als een hel.” Dan, duizendwerf gezegend hij, o mijn God! die door die liefde den doodelijken slag ontvangt, en die zich in dien goddelijken vuurpoel zou voelen werpen, waaruit hij nooit meer hoopt, of liever nooit meer vreest, verlost te worden.

II.

Imelda zag zich dus gedwongen te wachten. Dan, men kan niet lang in zijne verwachting te leure worden gesteld, wanneer men zich eenmaal ernstig heeft voorgenomen, Uwe liefde, o mijn God, te zoeken. Voor U bestaat er geen uitzondering van persoon of leeftijd; Gij

rekent alleen naar de meerdere of mindere liefde. Dat hebt Gij zelf weleer verklaard door den mond van den Wijzen man: „*allen die mij beminnen, bemin ik eveneens, en zij die mij van den vroegen ochtendstond zoeken, vinden mij stellig.*”

Dit goddelijk woord kon hier niet falen. Hij die zijn vermaak schept onder de leliën, toefde niet lang om de vrome verlangens van het heilige kind te vervullen.

Het was Hemelvaartsdag, den 12^{den} van Bloemaand 1353. De Heilige had den leeftijd van twaalf jaren bereikt, en was dus niet veel jonger dan de gezegende dochter van Anna en Joachim, toen deze het bezoek van den Zoon Gods in haar hart ontving. Hare medezusters gingen beurtelings, ingetogen, het gelaat stralend van geluk, ter Heilige Tafel op. Alleen Imelda moest op haar plaats blijven. Daar lag zij op haar bankje neergeknield. Tranen van heilige droefheid, dat ook haar dit geluk niet beschoren was, vloeiden haar langs de wangen. Nooit hadden vuriger gebeden en overvloediger, brandende tranen heviger verlangens kracht bijgezet. De

oogen ten hemel, de handen onder het wit schapulier op de borst gekruist, en de zware kloppingen van haar hart, dat dreigde te breken, bedwingende, was zij daar een verrukkelijk schouwspel voor engelen en menschen. Haar vingers omknelden het beeld van den Goddelijken gekruiste, dat zij voortdurend bij zich droeg. „*O welbeminde mijner ziel!*” verzuchtte zij met de Bruid van het Hooglied: „*O kom! Kom in dezen bloemhof, die U geheel en al toebehoort, pluk er alle vruchten. Gedoog dat mijne ziel tot U opstijgt, of wel zie niet meer op haar neder. Trek mij tot U, laat mij tot de zoetheid Uwer geuren snellen! O mijn welbeminde, Uw beeld zal altoos in mijn hart blijven gedrukt! Doch waarom mag ik niet meer doen? Waarom mag ik U niet wezenlijk in mijn hart binnen leiden, en daar met U Uw goddelijk bezoek vieren! Kom, Heer Jesus, kom; want ik kwijn van liefde, en sterf van verlangen naar Uw aanbiddelijk bezit.*”

En nog kwam Jesus niet. Doch Imelda wist dat een volhardend gebed alles vermag. Zij bleef aandringen en aandringen. Zij wilde, als het ware, het

geduld van haren Bruidegom uitputten, tot Hij zich ten langen laatste aan haar zou schenken. Haar overvol hart gaf zich lucht in een vloed van liefdevolle verzuchtingen: „*Ach, mijn God en mijn Heer,*” zoo klaagde zij in haar kinderlijke eenvoud, „*stelt gij er zooveel behagen in te zien, hoe Uwe jeugdige dienstmaagd door zulke onuitsprekelijke verlangens wordt verbrand en verteerd? Vergeef mij mijn vrijmoedigheid, o Koning mijns harten, maar ik zie niet in, hoe ik alleen dus van U verwijderd moet blijven. Waarom moet ik alleen van het genot verstoken zijn U te nuttigen? Waarom mag alleen ik niet aan Uw bruiloftsmaal aanzitten?*”

Men geeft voor, dat ik nog te zeer kind, te jeugdig ben. Maar hebt Gij dan niet tot Uw Apostelen gezegd: „Laat de kleinen tot mij komen, en belet hen niet Mij te naderen?” Ik ben te klein! Maar is dat een reden? Dus zoudt Gij zelf te vergeefs kind geworden zijn, als de leeftijd der kinderen een beletsel is om U aan hen te schenken, zelfs dan wanneer zij U zoo vurig beminnen en naar U dorsten!”

Men geeft mij Uw gezegde aan een Uwer meest beminde dienaren (1) ten antwoord: „Groei op, en gij zult Mij nuttigen, „Cresce et manduca me!” Ach, mijn God en mijn Heer, maar ik weet ook welk antwoord de Chananeesche vrouw U eenmaal gaf: „De kleine hond voedt zich met de broodkruimelen gevallen van de tafel zijns meesters.” Welnu, mijn God, zou ik in mijn onwaardigheid ook niet een enkel kruimeltje van Uw goddelijk Brood mogen ontrangen? Het zou volstaan voor Uwe kleine dienstmaagd, om den honger te stillen, die haar kwelt. Geef het mij, o Heer, geef het mij, o Koning van mijn hart, toef niet.... Gij ziet het, ik kwijn, ik sterf.... Gij hadt medelijden met de schare die U volgde, schoon het eerst de derde dag was, en Gij wildet haar niet zonder voedsel wegzenden, uit vrees dat zij onderweg zou bezwijken. Toen werktet Gij een nieuw wonder om haar te verzadigen. En Gij zoudt geen mededoogen gevoelen met een arm kind, dat U geheel en al toebehoort? Ach, zij volgt U alreeds zoo lang, brandend en

(8) Aan den H. Augustinus.

als verteed van verlangen, om aan Uwe Heilige Tafel aan te mogen zitten.”

Met milde hand stort Gij Uwe weldaden over de schepping uit. Elkeen verwacht van U zijn voedsel, en Gij geeft het ook ter gelegener ure. Gij opent Uwe hand, en alle wezen ontvangt overvloedig Uwe zegeningen. Zelfs aan den jongen raaf weigert Gij geen voedsel. (1) En mij zoudt Gij laten sterven van honger!.... Onmogelijk! Dat strijdt geheel en al met Uwe goedheid. Neen, Gij hebt beloofd alles toe te staan aan het volhardend, vertrouwvol gebed. Gij zult mij heden niets weigeren. Schenk mij dit Brood, waar mijn ziel naar hunkert; of laat mij sterven, want ik wordt gedwongen mij met U te vereenigen. Mag het niet in de Heilige Communie wezen, dan zij het door den dood. Kom dan! Kom dan, mijn Jesus! of wel geef mij de vleugelen eener duif, om op te stijgen, en voor eeuwig aan Uw Hart te gaan rusten.”

Zoo klaagde het heilige kind haar

(1) Gods bezorgdheid voor Zijn schepselen is zoo teeder, dat, wanneer in de zuidelijke gewesten de raaf zijn broedsel aan hun lot overlaat, er als een dauw van boven daalt, die hen in het leven onderhoudt, opdat zij niet den hongerdood zouden sterven.

wee. Zij smeekte om *een* van deze twee gunsten. Zij ontving ze beide.

Nog vloeiden hare tranen in breede stroomen, nog stegen hare vurige verzuchtingen tot haren Jesus omhoog. Dan, eensklaps ontwaart zij — ach! zou het een droom wezen? maar neen, het is werkelijkheid — eene Heilige Hostie, die zich verheft uit de Ciborie, welke de priester in de hand houdt. Het Heilige Brood beweegt zich, als door een onzichtbare engelenhand gedragen, in hare richting; komt nader en nader, de traliën door, de overige zusters voorbij, tot in de onmiddellijke nabijheid van Imelda, waar het zonder steun vóór het verrukte kind, ter hoogte van haar voorhoofd, blijft zweven. Haar medezusters zijn als aan den grond genageld, kunnen hare oogen niet gelooven. Doch zinsbegoocheling is niet mogelijk; het wonder geschiedt daar wezenlijk, blijft voortduren. Een hemelsch licht schittert luisterrijk in het rond, zoete geuren verspreiden zich door de geheele kloosterkerk; de God van het heilig altaargeheim heft een tipje van den sluier op, die zijne grootheid verbergt.

En Imelda? zij heeft verwonnen; toch vreest zij nog. Nu eens is zij verrukt van vreugde haren Bruidegom zoo dicht bij zich te zien; dan weer beklemmt treurigheid haar hart zich niet met Hem te mogen vereenigen. In stille aanbidding ligt zij daar neergeknielt, meer een engel dan een mensch gelijk. Eindelijk! eindelijk! Haar wensch wordt vervuld. De priester, van de eerste verwondering bekomen, treedt met eerbiedigen schroom nader. Hij begrijpt dit onmisduidbare teeken van Gods H. Wil, en na de Heilige Hostie op de pateen genomen te hebben, geeft hij haar aan het overgelukkige kind ter nutting.

III.

Imelda's wensch is alzoo vervuld. Dan, haar tenger lichaam schijnt de verrukking harer vreugde niet te kunnen verdragen. In diepe beschouwing verslonden, zijgt zij ineen. Zoo knakt ook de dauw des hemels de roos, door haar te overvloedig te drenken, zoo zij niet bij machte is dat gewicht te torschen. Haar handen rusten gekruist op het hart.

Haar oogen zijn geheel gesloten; het is alsof zij is ingesluimerd. O, wat spoeden de oogenblikken in deze heilige liefdevervoering doorgebracht, snel voorbij! Om haar bleeke, half gesloten lippen speelt een hemelsche glimlach; zij bewegen zich schier onmerkbaar. Het is alsof men haar de woorden van de Bruid uit het Hooglied hoort lispelen: „*Mijn Welbeminde is aan mij, en ik aan Hem. Hij heeft mij in zijne wijnkelders gebracht, en daar dronken gemaakt van liefde. Ik heb Hem gevonden, dien mijn hart bemint. Ik heb Hem gevonden; ik houd Hem omkneld en laat Hem niet meer gaan.*”

Een lange, lange wijle, meenen de zusters, duurt haar verrukking voort. In stille bewondering blijven zij op het bevoorrecht kind staren, niet moede haar te beschouwen, en keer op keer aan te zien. Uit den grond van hun hart prijzen zij den Almachtige, *wijl Hij zoo goed is, en zijn barmhartigheid heeft uitgestrekt van eeuw tot eeuw.*

Maar de getijden zijn reeds gelezen, en nog blijft het hemelsch gezicht van Imelda aanhouden. Nog altoos ligt zij daar zonder eenige beweging neer. De

zusters worden ongerust. Men roept haar bij haren naam. Men bidt, smeekt, beveelt haar zelfs, in naam der heilige gehoorzaamheid, op te staan. Alles te vergeefs. Zij, immer zoo gewillig, zoo voorkomend, zoo stipt om te gehoorzamen, weigert thans te luisteren. Wat toch mag de reden zijn?

Zij heeft de stem harer medezusters en het bevel van haar overste niet gehoord.... Men beurt haar op.... Zij is dood! Een te vurige verzuchting heeft haar hart gebroken. Zij had te innig gesmaakt wat het zeggen wil met Jesus gedurende eenige oogenblikken in de H. Communie vereenigd te zijn. Haar ziel had te sterk gesmacht aldus in alle eeuwigheid met haren Welbeminde verbonden te blijven, dan dat het brooze lichaam haar nog weerhouden kon. Met de vlucht eener duif rukte zij zich los van de aarde, en snelde tot Hem. Zij was gestorven,...

Dood! gestorven op twaalfjarigen leeftijd! Gestorven uit liefde, en uit liefde tot haren God! Gestorven op den dag, op het uur harer eerste Heilige Communie! O gelukkig, duizendwerf gelukkig kind!

Het was de dag, zeiden wij, van de Hemelvaart onzes Heeren. Ook de reine ziel van Imelda sloot zich aan bij de scharen, die op dien dag met hun Koning en Zaligmaker het geluk des hemels voor immer gingen genieten. De engelen in wier koren zij voortaan zou opgenomen worden, snelden haar te gemoet, en verwelkomden haar op feestelijken toon.

„Wie is zij,” zoo klonk hun reizang, „wie is zij, die zich daar, zachtken als een lichte wolk, verheft van uit de woestijn. Zij komt nader, schoon als het aanbreken van den dag. Zij is zacht en liefelijk als de maan, en stralend als de zon.... Wie is zij, die zich daar uit de woestijn verheft, leunend op haren Welbeminde?”

En een tweede rei engelen juichte den eerste tegen.

„Het is Imelda, onze kleine zuster! Kom, binnelijk kind, zoo dierbaar aan Jesus' Hart, rein als een duive, zoet als de honig, quasi mel data, en als honig ons gegeven! Kom, onze lieve zuster, kom! ontrang de kroon, die u van alle eeuwigheid is weggelegd!”

Even als Maria, de Allerheiligste

Moeder van God, had ook Imelda haren geest gegeven in een te sterke uiting van liefde. Want de liefde heeft even goed haar slachtoffers als de dood. De liefde is sterker dan de dood.

„Ach, hoe is het mogelijk, dat wij zoo vaak Jesus in ons hart ontvangen, en nimmer, zelfs niet aan onze verkeerde neigingen sterven!”

IV.

Ten jare 1566 verlieten de Domini-
canessen haar klooster van Valdi-
pietra, en vestigden zich binnen de stad
Bologne.

In deze kerk rust thans het stoffelijk
overschot der zalige Imelda Lambertini.
Een der leden van haar aanzienlijk ge-
geslacht, Kardinaal Lambertini, welke
eerlang als Paus Benedictus XIV roem-
rijk Gods Heilige Kerk zou bestieren,
schonk als aartsbisschop dezer stad
milde giften tot verbouwing en ver-
fraaiing des heiligdoms. Ter eere van
het heilig kind, zijne bloedverwante,
richtte hij er een kapel met een altaar
op. In lateren tijd hebben anderen zijner

familieleden, tot vereering van Imelda's nagedachtenis, het wonder van haar dood in haar grafzerk doen houwen, naar het verhaal dat Michel Pio, en andere tijdgenooten er ons van hebben medegedeeld.

Paus Leo XII kenrde de nooit onderbroken, door vele hemelsche gunsten bevestigde vereering der gelukzalige Imelda goed, en de stond de geheele Orde der Predikheeren toe, de H. Mis met het kerkelijk Officie ter Harer eer te lezen. Haar feestdag wordt gevierd den 16^{den} September.

NOVENE

TER EERE

VAN DE ZALIGE IMELDA LAMBERTINI,

Maagd uit de orde van den H. Dominicus.

EERSTE DAG.

GEBED.

 Heer, onnaspeurlijk in uwe wegen, eeuwige God en allerbeminnelijkste Vader, ik geloof in U, ik hoop op U en bemin U uit geheel mijn hart boven alles. In Uwe goddelijke tegenwoordigheid neergeknield, aanbid ik U, zegen U, en bied U mijn lof om Uw onuitsprekelijk wezen, om Uw oneindige volmaaktheden, en omdat Gij U immer bewonderenswaardig toont in Uwe Heiligen. Eer, lofprijzing en glorie aan U, wijl Gij U gewaardigd hebt, onder Uwe andere schepselen, Uwe getrouwe en geliefde Bruid, de zalige Imelda, te verkiezen tot voorbeeld van allen, die Uwen Zoon Jesus Christus, in het hoogheerlijk Altaar-Sacrament verborgen, liefhebben.

Ik smEEK U door hare machtige voor-
 spraak en door de verdiensten van Jesus
 Christus, mijn God en Verlosser, dat Gij
 mij de vergiffenis mijner zonden verleent.
 Ik bid tevens in deze noveen om de
 genade van een waardige eerste H.
 Communie, de genezing mijner gebreken,
 de verbetering van mijn levenswandel,
 en de navolging harer deugden, opdat
 ik sterve als zij, in Uwe heilige liefde,
 en U met haar eeuwig in den hemel
 moge lofzingen. Amen.

*Gebed om volkomen aan Gods heilige genade
 te beantwoorden en stipt Zijne geboden
 te onderhouden. (1)*

O zalige Imelda, mijn Patrones en vol-
 maakt toonbeeld van allen die God
 willen dienen, trouwe Bruid van het
 onbevleete Lam, onzen Heer Jesus Chris-
 tus, nieuw licht in Zijne Heilige Kerk,
 en glorie der orde van den H. Domini-
 cus, ik betuig U mijn innige godsvrucht
 en toegenegenheid. Getrokken door den

(1) Alléén dit gebed verschilt voor de volgende dagen
 der noveen. De overige gebeden herhaalt men dagelijks.

zoeten geur uwer uitnemende heiligheid, neem ik tot U mijn toevlucht, tot U, die immer onbesmet de schoone onschuld des doopsels in uwe ziel hebt bewaard; tot U, die immer zoo getrouw Gods inspraken hebt beantwoord, en zoo stipt Zijn geboden hebt onderhouden. Vurig wensch ik hierin Uw heilig voorbeeld na te volgen, en daardoor mij Uw machtige voorbede bij den Allerhoogste waardig te maken. Verkrijg mij, bid ik U, steeds volkomen aan Zijn genade te beantwoorden, haar inspraken in niets te verwaarloozen, en altoes nauwkeurig Gods geboden te onderhouden. Verkrijg voor mij de genade van een waardige, Eerste H. Communie te doen, waarom ik deze noveen ter Uwer eere heden begin, en eindelijk van, even als Gij, heilig te sterven, om eenmaal met U in den hemel onzen Heer en God te aanschouwen en te genieten in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

H Y M N E.

I.

Zalige Imelda, om uw liefde
Daalde Jesus in uw ziel!
O! dat ook in mijn koud harte
Eén liefdevonkje nederviel!

Onze Vader. Wees gegr. Eere zij den Vader.

II.

In het groot geheim der liefde
Mocht Gij vroeg uw blikken slaan.
En verteerd door liefdevlammen,
Jeugdig nog tot Jesus gaan!

Onze Vader. Wees gegr. Eere zij den Vader.

III.

Als een Seraf, aan dat Harte
Zocht gij leven voor deez' tijd.
De dood gewerd u... maar Zijn liefde
Leeft in u voor de eeuwigheid!

Onze Vader. Wees gegr. Eere zij den Vader.

Gebed tot den Goddelijken Zaligmaker.

O Heer Jesus Christus, wezenlijk in Uw aanbiddelijk Sacrament de Welbeminde van alle minnende zielen, die gezegd hebt, *dat Uw wellust is met de kinderen der menschen te zijn*, gij hebt dit getoond in uwe jeugdige Bruid, de Gelukzalige Imelda. Gij wildet niet door schepselen weerhouden worden om U aan haar te schenken in Uw Liefde-Sacrament, en daarom zijt Gij zelf op wonderdadige wijze tot haar gekomen, hebt haar daardoor geheel van de banden dezer aarde losgemaakt, en haar overgeplaatst te midden der hemelsche gelukzaligheid, waar niets haar meer van Uw Goddelijk Hart zal kunnen scheiden. Wij bidden U ootmoedig, door het behagen dat Gij in deze reine ziel hebt gesteld, dat wij bij de eerste Nuttiging van Uw aanbiddelijk Lichaam en Goddelijk Bloed, dezelfde gevoelens en dezelfde gesteltenissen hebben, waardoor zij U zoo behaagd heeft, opdat wij eenmaal deelachtig worden aan de zalige genietingen Uwer liefde en de eeuwige heerlijkheid. Amen.

Gebed tot de Onbevleete Maagd Maria.*Koningin van den Allerheiligsten Rozenkrans.*

O, beminnelijke Maagd en Moeder Gods Maria, Beschermster en Meesteres onzer zielen, Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans, door de vreugde, die Gij gesmaakt hebt op den dag waarop Uw beminde Zoon U onze lieve Patrones Imelda aan zijn Hart toonde, wij bidden U, verkrijg ons de genade van waardig en heilig de eerste maal tot zijn goddelijke Tafel te mogen naderen. Breng de arme zondaars tot inkeer, verkrijg kracht voor de zielen des Vagevuurs de eeuwige rust. Amen.

Dagelijksch Gebed, blz. 46.

Litanie van de Z. Imelda, blz. 50.

Litanie tot Jesus, blz. 62.

TWEEDE DAG.*Gebed om de deugd van gehoorzaamheid.*

 Gelukzalige Imelda, allergehoorzaamst kind, en mijne veelgeliefde zuster, gij zijt met recht de waardige dochter van den God der majesteit. Gij hebt het oor geneigd tot de zoete stem

zoeten geur uwer uitnemende heiligheid, neem ik tot U mijn toevlucht, tot U, die immer onbesmet de schoone onschuld des doopsels in uwe ziel hebt bewaard; tot U, die immer zoo getrouw Gods inspraken hebt beantwoord, en zoo stipt Zijn geboden hebt onderhouden. Vurig wensch ik hierin Uw heilig voorbeeld na te volgen, en daardoor mij Uw machtige voorbede bij den Allerhoogste waardig te maken. Verkrijg mij, bid ik U, steeds volkomen aan Zijn genade te beantwoorden, haar inspraken in niets te verwaarloozen, en altoes nauwkeurig Gods geboden te onderhouden. Verkrijg voor mij de genade van een waardige, Eerste H. Communie te doen, waarom ik deze noveen ter Uwer eere heden begin, en eindelijk van, even als Gij, heilig te sterven, om eenmaal met U in den hemel onzen Heer en God te aanschouwen en te genieten in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

H Y M N E.

I.

Zalige Imelda, om uw liefde
Daalde Jesus in uw ziel!
O! dat ook in mijn koud harte
Eén liefdevonkje nederviel!

Onze Vader. Wees gegr. Eere zij den Vader.

II.

In het groot geheim der liefde
Mocht Gij vroeg uw blikken slaan.
En verteed door liefdevlammen,
Jeugdig nog tot Jesus gaan!

Onze Vader. Wees gegr. Eere zij den Vader.

III.

Als een Seraf, aan dat Harte
Zocht gij leven voor deez' tijd.
De dood gewerd u... maar Zijn liefde
Leeft in u voor de eeuwigheid!

Onze Vader. Wees gegr. Eere zij den Vader.

Gebed tot den Goddelijken Zaligmaker.

O Heer Jesus Christus, wezenlijk in Uw aanbiddelijk Sacrament de Welbeminde van alle minnende zielen, die gezegd hebt, *dat Uw wellust is met de kinderen der menschen te zijn*, gij hebt dit getoond in uwe jeugdige Bruid, de Gelukzalige Imelda. Gij wildet niet door schepselen weerhouden worden om U aan haar te schenken in Uw Liefde-Sacrament, en daarom zijt Gij zelf op wonderdadige wijze tot haar gekomen, hebt haar daardoor geheel van de banden dezer aarde losgemaakt, en haar overgeplaatst te midden der hemelsche gelukzaligheid, waar niets haar meer van Uw Goddelijk Hart zal kunnen scheiden. Wij bidden U ootmoedig, door het behagen dat Gij in deze reine ziel hebt gesteld, dat wij bij de eerste Nuttiging van Uw aanbiddelijk Lichaam en Goddelijk Bloed, dezelfde gevoelens en dezelfde gesteltenissen hebben, waardoor zij U zoo behaagd heeft, opdat wij eenmaal deelachtig worden aan de zalige genietingen Uwer liefde en de eeuwige heerlijkheid. Amen.

Gebed tot de Onbevleete Maagd Maria.*Koningin van den Allerheiligsten Rozenkrans.*

O, beminnelijke Maagd en Moeder Gods Maria, Beschermster en Meesteres onzer zielen, Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans, door de vreugde, die Gij gesmaakt hebt op den dag waarop Uw beminde Zoon U onze lieve Patrones Imelda aan zijn Hart toonde, wij bidden U, verkrijg ons de genade van waardig en heilig de eerste maal tot zijn goddelijke Tafel te mogen naderen. Breng de arme zondaars tot inkeer, verkrijg kracht voor de zielen des Vagevuurs de eeuwige rust. Amen.

Dagelijksch Gebed, blz. 46.

Litanie van de Z. Imelda, blz. 50.

Litanie tot Jesus, blz. 62.

TWEEDE DAG.*Gebed om de deugd van gehoorzaamheid.*

 Gelukzalige Imelda, allergehoorzaamst kind, en mijne veelgeliefde zuster, gij zijt met recht de waardige dochter van den God der majesteit. Gij hebt het oor geneigd tot de zoete stem

zijner Goddelijke ingevingen. Gij hebt Hem immer gehoorzaamd, door in alles zijn Goddelijken wil te volbrengen. Gij hebt uwen eigen wil verzaakt, door dien in alles en altoos met den wil van uwen God te vereenigen. Door deze bewonderenswaardige gelijkvormigheid van wil zijt Gij tot een hooge volmaaktheid gekomen. Gij ontvingt daardoor de kracht U te onderwerpen aan het oordeel van uwe oversten en uwen biechtvader, zoodat gij, bij de zware beproeving van het Brood der Engelen te moeten ontberen, ondanks uw vurig verlangen Jesus in uw hart te ontvangen, U altoos tevreden ee opgeruimd hebt getoond.

Verwerf voor mij U in deze deugd na te volgen, om des te zekerder, zooals ik U in deze Novene vraag, eene goede eerste H. Communie te doen; opdat ik, na in alles en altijd zijn H. Wil op aarde gevolgd te hebben, dien eens met U in den hemel volmaakter volbrengende. Amen.

DERDE DAG.*Gebed om den geest van onthechting.*

 beminnelijke en hoogvereerde Imelda, getrouwe navolgstster van Jesus Christus, uit liefde tot Hem hebt Gij aan alles verzaakt, en Hem zoo volmaakt in armoede des geestes gevolgd, dat Gij buiten hem niets verlangdet, niets bezat. Daardoor hebt Gij verdiend zijne uitverkorene Bruid te worden, verrijkt met den overvloed Zijner gaven, en bevoorrecht door Zijne zoetste zegeningen en voortreffelijkste genaden. Ik smeeek U mijne voorspraak bij den Almachtige te zijn, opdat Gij mij de bizondere gunst verleene, die ik Hem in deze Novene vraag: namelijk een waardige eerste H. Communie, Doch smeeek Hem ook, bid ik U, dat Hij in mijn hart alle ongeoorloofde gehechtheid aan het aardsche doe sterven, opdat ik, na in mijn leven Hem alleen en boven alles bemind te hebben, het geluk verwerve in zijne vriendschap en genade te sterven, om Hem in alle eeuwigheid te loven en te zegenen. Amen.

VIERDE DAG.

Gebed om de deugd van zuiverheid.

O allerzuiverste en kuische Maagd, mijne voorspreekster, gelukzalige Imelda, door uwe engelachtige reinheid tot waardige Bruid van het onbevleete Lam verkoren; levende tempel en woonplaats van den H. Geest, Gij waart eene maagdelijke aarde, die door den dauw der Goddelijke genade gedrenkt, overvloedige vruchten van heiligheid en boetvaardigheid hebt voortgebracht. O schitterende ster der Orde van den H. Dominicus, ik bid U door deze deugd en door al de genaden, waarmede uw Goddelijke Bruidegom U heeft gesierd, verkrijg voor mij van Jesus de vergiffenis mijner zonden, een onschendbare zuiverheid, de overwinning over al de bekoringen tegen deze deugd, en vraag voor mij, bij de genade, die ik Hem, in deze Novene verzoek van eene waardige eerste H. Communie, dat ik, na een heilig en zuiver leven, den dood der rechtvaardigen sterve, en Hem eeuwig lofprijze in den Hemel. Amen.

VIJFDE DAG.

Gebed om den geest van boetvaardigheid.

Boetvaardige en zeer onschuldige Beschermster, Gelukzalige Imelda, levend voorbeeld van alle deugden, Gij die met een strenge boetvaardigheid eene wonderbare onschuld van zeden hebt vereenigd, en die in uw maagdelijk lichaam de versterving van uwen lijdenden Bruidegom Jesus Christus hebt nagevolgd door uwe zware boetplegingen; verkrijg voor mij van God den waren geest van versterving, die mij helpt om mijne driften te bedwingen, en die mijne ziel vatbaar maakt voor hemelsche zaken. Vraag, bid ik U, dat Hij mij door deze novene de gunst verleene van zoo waardig mogelijk mijne eerste H. Communie te doen. Doch verkrijg mij tevens de bizondere genade om gedurende dit leven waardige vruchten van boetvaardigheid voort te brengen, opdat ik daardoor Zijne Goddelijke tegenwoordigheid in den Hemel eeuwig geniete. Amen.

ZESDE DAG.

Gebed om de deugd van nederigheid.

 mijne nederige en machtige Patrones, Gelukzalige Imelda, gij hebt tijdens uw leven een overrijke schat van heiligheid verborgen onder eene buitengewone nederigheid. Gij waart een gesloten bloemhof, heerlijk door de goddelijke vruchten die gij in het binnenste van uw hart verborgen hield; een overvloeiende bren van de levende wateren der genaden. Gij waart door deze deugd gelijk aan het mosterdzaad van het Evangelie, want uwe nederigheid verdiende, dat de Almachtige groote dingen in U uitwerkte, door U op eene wonderbare wijze tot het verblijf der Gelukzaligen op te voeren. Ik smeeke U dringend voor mij van de Goddelijke Majesteit te verkrijgen, een waardige eerste H. Communie, de nederigheid des harten, en alle genaden, die Hij aan de nederigen beloofd heeft: opdat ik, na Hem door deze schoone deugd in mijn leven gediend te hebben, na mijnen dood het geluk moge ontvangen, Hem in de hemelsche heerlijkheid eeuwig te aanschouwen en te genieten. Amen.

ZEVENDE DAG.

*Gebed om de deugd van geduld en
onderwerping.*

Geduldige en zachtmoedige Voor-
spreekster, Gelukzalige Imelda, gij
waart een voorbeeld van bewonderens-
waardig geduld in de harde beproeving
die gij hebt ondergaan. Immers ondanks
uw voortdurend en vurig verlangen Jêsus
in uw hart te ontvangen, mocht gij U
niet met Uwen Goddelijken Bruidegom
vereenigen. Maar gij leedt zonder uwen
mond tot een klacht te openen, hierin
den koninklijken Profeet en Jêsus zelven
in Zijne smarten navolgende. Door de
groote volmaaktheid van dit geduld,
waardoor de inwendige vrede uwer ziel
nooit verstoord is geweest, — een zicht-
baar uitwerksel van de volkomen ver-
eeniging van uwen wil met dien van
uwen goeden Jêsus, — smee ik U mij
van God de genade dezer noveen te
verkrijgen, en mij een heilige eerste
Communie te laten doen. Vraag ook
voor mij geduld in tegenspoed, onder-

werping aan zijn H. Wil bij alle wederwaardigheden des levens, en eindelijk een zalig sterfuur om Hem eeuwig in de gulukzaligheid te bezitten. Amen.

ACHTSTE DAG.

Gebed om liefde tot den naaste.

Mijne teedere en beminde Patrones, Gelukzalige Imelda, volmaakt voorbeeld van de teederste en heldhaftigste naastenliefde, reeds van uwe prille jeugd, toen gij nog niet kondt spreken, toondet gij dit medelijden voor de armen, waardoor Gij later de troosteres der bedrukten, de hulp der ellendigen, de toevlucht der behoeftigen werdt. Ik smEEK U vurig voor mij van God te verkrijgen eene liefde aan de uwe gelijk; eene beproefde liefde; eene onuitputtelijke liefde; die door niets verstoord, door niets vermoeid, door niets tegengehouden wordt, — eene liefde, die medelijden heeft met alle ongelukkigen, en die, haren oorsprong nemende in het Hart van Jesus Christus, zich tot alle menschen

uitstrekt, opdat ik hen allen beminne als mij zelven uit liefde tot God. Geef, dat ik de goeden beminne, opdat zij volmaakter worden; de zondaren, opdat zij zich bekeeren en leven; in één woord eene liefde zooals Jesus wil en verlangt, goedaardig, geduldig, niet afgunstig, niet vermetel, zonder hoogmoed, zonder eerzucht, die zich zelve niet zoekt, die niet gram wordt, die geen kwaad denkt, die zich niet over de ongerechtigheid verblijdt; maar zich verheugt over de waarheid; die alles verdraagt, alles gelooft, alles hoopt, alles lijdt. Bid God, dat Hij mij de bijzondere gunst verleene die ik Hem in deze Novene vraag, van zoo waardig als Gij, indien het mogelijk is, mijne eerste H. Communie te doen, de genade van eenen heiligen dood en het eeuwige geluk mijner ziel. Amen.

NEGENDE DAG.

*Gebed om eene vurige liefde tot
God te vragen.*

Zeer vurige, Godminnende Voorspreester, Gelukzalige Imelda, waardige Bruid van het Onbevleete Lam, dat de

zonden der wereld wegneemt; — Heilig verblijf, waar Gods Geest met zijne dierbaarste gaven woont; — bemind en bevoorrecht door God; — onder duizenden uitverkoren om een voorwerp van Gods welbehagen te zijn; — geheiligde vuuroven der Goddelijke liefde, waaraan elke ziel ontvlamt, die godvruchtig uw gelukkig afsterven overweegt; — ik, de nietigste van allen, die U vereeren, ik stel mij nu en voor altijd onder uwe beminnelijke bescherming. Ik bid U, gelukzalige Imelda, mij de gunst te verwerven, die ik door U in deze Novene van God heb afgesmeekt, van waardig de eerste maal ter H. Tafel te naderen. Verkrijg mij hierbij ook U in alle deugden na te volgen, waardoor Gij zulk eene waardige, eerste H. Communie hebt gedaan, en inzonderheid in uwe brandende liefde tot Jesus! Dat ik Hem beminne! Dat ik Hem vurig beminne! Dat ik Hem boven alles beminne! Uit geheel mijn hart, uit geheel mijn ziel, uit al mijne krachten! Binnen eenige uren gaat Hij zich aan mij voor de eerste maal tot voedsel geven. Dan schenkt Hij zich aan mij zonder eenig voorbehoud. O!

dat ook ik mij aan Hem zonder voorbehoud schenke! Aan Hem van nu af! Aan Hem voor altijd! In het leven, in den dood, voor den tijd, voor de eeuwigheid. En al kan ik dan ook niet, even als gij, in Zijne armen, aan Zijn Hart sterven, dat ik dan ten minste geheel mijn leven tot Zijnen dienst bestede, en van liefde tot Hem brande. Dat dit dan beminde Imelda, de bijzondere vrucht zij van de vereering, welke ik U in deze Novene getoond heb en immer toonen zal. Dat mijne eerste H. Communie voor mij het begin zij van een heilig leven, om mij steeds onder uwe bescherming tot mijnen naderenden dood voor te bereiden; opdat ik stervende, ontvlamd van liefde tot God, uit deze ballingschap tot het Vaderland moge overgaan, waar ik Hem zal zien en zegenen in alle eeuwigheid. Amen.

DAGELIJKSCH GEBED VAN EEN
KIND, DAT ZICH TOT ZIJNE
EERSTE H. COMMUNIE
VOORBEREIDT.

Jesus, mijn Goddelijke Zaligmaker, met welk heilig verlangen zie ik den grooten dag mijner Eerste H. Communie naderen. Nederig bid ik U, schenk mij de genade om mij waardig voor te bereiden tot Uwe komst. Leer mij Uw heilig voorbeeld en Uwe deugden navolgen; schenk mij een nederig, een zachtmoedig en een gehoorzaam hart. O, dierbare Verlosser, maak mijn hart aan het Uwe gelijk. Uit den grond van mijn hart heb ik berouw over al mijne zonden, omdat ik daardoor U, het op-
perste Goed, zoo dikwijls heb vergramd, en ik ben vast besloten U nooit meer door de zonde te beleedigen. Mijn Jesus, dien ik in het H. Sacrament aanbid, stort in mij levendige gevoelens van geloof, hoop en liefde tot U, die wezenlijk en waarachtig in het aanbidde-
lijk Sacrament des Altaars tegenwoordig

zijt; ontsteek in mijne ziel eene godvruchtige begeerte om U in de H. Communie met een waardig en zuiver hart te ontvangen.

O Maria, onbevleete Maagd en Moeder Gods, Gij weet, dat ik Uw kind wil zijn. Sta mij door Uwe moederlijke voorspraak bij, om de dagen, die mij nog van mijne eerste H. Communie scheiden, in gehoorzaamheid, ingetogenheid en vurige godsvrucht door te brengen. Geef mij, lieve Moeder, ik bid het U, een vonkje van het liefdevuur, dat in uwe ziel brandde, toen Gij voor het eerst in den stal van Bethlehem het goddelijk kind aangebeden hebt.

Heilige Jozef, die zoo dikwijls het geluk hebt gehad van het goddelijk Kind in Uwe armen te dragen.

Heilige Apostelen, die op den vooravond van Jesus' bitter lijden het Hemelsch Brood uit de handen van den Goddelijken Zaligmaker zelve hebt ontvangen,

H. Joannes, leerling, dien Jesus lief had en die in het laatste Avondmaal aan het Hart van den Goddelijken Zaligmaker hebt gerust,

verkrijg mij de genade eener waardige eerste H. Communie.

H. Thomas van Aquino, die geheel uw leven zulk een godvruchtige voreerder en ijverig verdediger van het H. Sacrament des Altaars geweest zijt,

H.H. Martelaren van Gorcum, die voor het geloof aan dit Allerheiligste Sacrament de grootste folteringen en een smartelijken marteldood hebt ondergaan,

H. Aloysius van Gonzaga, die uwe eerste H. Communie met een engelachtige godsvrucht hebt ver-richt,

H. Catharina van Senen, die na het nuttigen der H. Communie in geestvervoering den gekruisten Zaligmaker aanschouwd en van Hem de vijf wonden ontvangen hebt,

Gelukzalige Imelda, heilig kind dat op wonderdadige wijze met het Brood der Engelen gespijzigd, na de H. Communie van liefde tot Jesus zacht en gelukkig gestorven zijt,

Alle heilige Priesters, die in de dagen der vervolging op onzen vaderlandschen bodem uw leven

hebt veil gehad om aan de geloovigen Jesus in zijn Heilig Liefde-Sacrament te schenken.

Alle Heilige Zielen, die in ons dierbaar Nederland in denzelfden bangen tijd gevaar noch offer ontzien hebt, om uwen Jesus in het H. Misoffer te bezitten, en Hem met vurige liefde te ontvangen,

Heilige. . . ., mij bij het H. Doopsel tot Patroon gegeven,

H. Koren, die dag en nacht rondom de H. Tabernakelen waakt, waar de verborgen Godheid woont,

H. Engel, die mij door God tot bewaarder gegeven zijt, leid gij zelf mij tot de Tafel des Heeren, en

Alle Engelen en Heiligen, die als vrienden van God zooveel op Jesus' Goddelijk Hart vermoogt, verwerft mij door Uwe voorspraak de genade van een waardige eerste H. Communie.

verwerft mij de genade-eener waardige eerste H. Communie.

LITANIE

VAN DE

GELUKZALIGE IMELDA.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God hemelsche Vader, ontferm U onzer.

God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm
U onzer.

God, Heilige Geest, ontferm U onzer.

H. Drievuldigheid, één God, ontferm U
onzer.

H. Maria, bid voor ons.

H. Moeder Gods, bid voor ons.

H. Maagd der maagden, bid voor ons.

Gelukzalige Imelda, Maagd der orde van
den H. Dominicus, bid voor ons.

Gelukzalige Imelda, Patrones der waar-
dige eerste H. Communie, bid voor ons.

Patrones der Priesters in de H. Mis,
 Patrones der vurige godsvrucht
 aan de Tafel des Heeren,
 Schat van hemelsche genaden,
 Roos bij den dageraad ontloken,
 Teergeliefd kind van Maria,
 Beminde Bruid van Jesus Christus,
 Vurige vereester van het H. Al-
 taar-Sacrament,

Gelukzalige Imelda, Serafijn aan den voet der altaren,
 Slachtoffer der Goddelijke liefde,
 Kostbare parel van zuiverheid,
 Versmaadster der wereld,
 Arme navolgster van den armen
 Jesus,
 Die aan de genade zoo getrouw
 hebt beantwoord,
 Volmaakt voorbeeld van gehoor-
 zaamheid,
 Onthecht aan alle wereldsche vol-
 doeningen,
 Toonbeeld van versterving,
 Nederige dienstmaagd des Heeren,
 Spiegel van geduld in de beproe-
 vingen des levens,
 Vervuld van liefde tot uwen naasten,
 Roem en vreugd der orde van den
 H. Dominicus,

Bid voor ons.

Die zoo vroeg de wereld verlaten
 hebt, om alleen Jesus aan te
 hangen,
 Die immer de stichting waart van
 uwe medezusters,
 Die zoo goed de verhevenheid
 beseft hebt van het Hoogheilig
 Altaar-Sacrament,
 Die van liefde gestorven zijt, toen
 gij voor het eerst uwen Godde-
 lijken Bruidegom ontvingt,
 Opdat wij door Uwe voorspraak
 in Gods liefde mogen toenemen,
 Opdat wij de wezenlijke tegen-
 woordigheid van Jesus in het
 H. Sacrament immer op hoogen
 prijs stellen,
 Opdat wij ook in anderen een vu-
 rige godsvrucht tot dit H. Sa-
 crament opwekken,
 Opdat wij altijd met de innigste ver-
 eering de Goddelijke Geheimen
 der H. Mis met den Priester vieren,
 Opdat wij even waardig als Gij onze
 eerste H. Communie mogen doen,
 Opdat wij nimmer een heiligschen-
 nende, zelfs geen lauwe H.
 Communie mogen doen,

Gelukzalige Imelda,

Bid voor ons.

Opdat wij steeds meer en meer vrucht uit onze H. Communiën trekken, bid voor ons.

Opdat wij niet sterven, zonder de H. Communie als Teerspijs te hebben ontvangen, bid voor ons.

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, ontferm U onzer.

v. Bid voor ons, Gelukzalige Imelda.

r. Opdat wij waardig worden der beloften van Christus.

G E B E D.

Heer Jesus Christus, die de Gelukzalige Maagd Imelda door het brandend vuur Uwer liefde gewond, en op wonderdadige wijze met het H. Altaar-Geheim versterkt, in den Hemel hebt opgenomen, doe ons door hare voorbede met dezelfde vurige liefde tot de H. Tafel naderen, opdat wij mogen verlangen ontbonden te worden en verdienen met U te zijn. Die leeft en regeert door alle eeuwen der eeuwen. Amen.

L I T A N I E

van het Allerheiligst

Sacrament des Altaars.

Heer, ontferm U onzer!
 Christus, ontferm U onzer!
 Heer, ontferm U onzer!

God, hemelsche Vader, die Uwen
 eenigen Zoon niet gespaard, maar
 Hem voor ons allen geslachtofferd hebt,

Opdat wij dit werk Uwer liefde
 met een dankbaar hart gedenken, en
 wij de gedachtenis van dit heilig
 Sacrament waardig mogen vieren.

God Zoon, Verlosser der wereld,
 die op de aarde gekomen zijt, om te
 zoeken en zalig te maken hetgene
 verloren was,

Opdat Uw heilig Lichaam en Bloed
 ons niet tot veroordeeling en ver-
 werping, maar tot eeuwige zaligheid
 strekken,

ontferm U onzer.

God, heilige Geest, die, op eene wondervolle wijze, het geheim van de menschwording des goddelijken Woords volbracht, en den schoot der H. Maagd Maria, tot eene waardige woonplaats van den Zoon Gods geheiligd hebt,

Opdat ook mijne ziel een waardig verblijf van den Zaligmaker Jesus Christus worden,

Heilige Drievuldigheid, één God, ééne kracht, ééne wijsheid, ééne liefde, die alles met wijsheid schept, en met liefde bestuurt,

Opdat wij U door geloof, door hoop en liefde dienen, en door dit H. Sacrament van liefde steeds nauwer met U vereenigd worde,

Goede Jesus, die gezegd hebt: komt tot mij, allen, die belast en beladen zijt, en Ik zal u verkwikken,

Opdat wij ontslagen worden van den last der zonde, en onze ziel, die naar U verlangt, verkwikt worde,

Barmhartige Jesus, die, bewogen door medelijden met het volk, dat met U bleef en niets te eten had, allen door een wonder verzadigd hebt,

ontferm U onzer.

Opdat wij in de woestijn van dit
leven niet van honger omkomen; maar
door deze woestijn heen, tot Sion,
Uwen heiligen berg komen,

Liefderijke Jesus, die ons het Brood
der Engelen geeft, dat alle kracht
en zoetheid in zich besluit,

Opdat ons hart niet verflauwe, en
onze ziel worde versterkt ten eeuwi-
gen leven,

Almachtige Jesus, die ons hebt ge-
boden deze spijs te nuttigen, zeg-
gende: „Mijn Vleesch is waarlijk spijs,
en Mijn Bloed is waarlijk drank;”
en: „zoo gij het Vleesch van den Zoon
des menschen niet eet, en Zijn Bloed
niet drinkt, zult gij het leven in U
niet hebben,”

ontferm U onzer.

Opdat wij weldra waardig de eerste
maal van ons leven tot Uwe heilige
Tafel naderen,

Goedertierene Jesus, door Zacheüs
met blijdschap in zijn huis ontvangen,
en door den hoofdman te hoog ver-
heven geacht om onder zijn dak te
komen,

Opdat onze ziel doordrongen moge
worden van liefde en eerbied, en wij

U met de vereischte gesteltenis in ons hart ontvangen,

Ootmoedige Jesus, die de tollenaars en zondaars vriendelijk bejegend en U gewaardigd hebt met hen te eten,

Opdat Gij U gewaardige, bij ons, onwaardige zondaars, Uw verblijf te nemen, ons tot Uwe heilige Tafel toe te laten en onze ziel gezond te maken,

Jesus, wonderbare Koning, die, om de heerlijkheid van Uw rijk te toonen, een groot gastmaal aangericht, en hiertoe al Uwe onderdanen liefderijk uitgenoodigd hebt,

Opdat wij bereidwillig Uwe uitnoodiging gehoor geven, maar ook met het bruiloftskleed versierd, voor U verschijnen,

Jesus, eeuwige liefde, die met groot verlangen dit Paaschlam met Uwe leerlingen verlangd hebt te eten,

Opdat wij even als een hert, dorstig naar de waterbronnen, naar U in dit heilige Sacrament verlangen,

Jesus, bron van heiligheid, die vóór de instelling van dit H. Sacrament de voeten Uwer leerlingen gewaschen hebt, tot een teeken van de

ontferm U onzer.

zuiverheid, waarmede wij het moeten ontvangen,

Opdat wij meer en meer gezuiverd van zonden, met een onbevlekt geweten Uw heilig Lichaam en Bloed voor de eerste maal mogen nuttigen,

Jesus, eindelooze goedheid, die dit Heilige Sacrament in Uwe Kerk, als eenen boom des levens, geplant hebt, tegen alle zwakheden van de ziel en als redmiddel van den eeuwigen dood,

Opdat wij deelachtig mogen worden aan die vrucht des levens en der onsterfelijkheid,

Jesus, onze Zaligmaker, die U zelf geheel en al voor ons ten beste hebt gegeven, die geboren zijt om onze broeder te worden, geleefd hebt om onze spijs te zijn, gestorven zijt om ons met Uwen Vader te verzoenen, en verheerlijkt om ons eene woonplaats te bereiden,

Opdat wij U altijd loven voor deze groote weldaden, en alles, wat in ons is, Uwen heiligen Naam zegene,

Jesus, eeuwige Waarheid, die gezegd hebt: „dit is Mijn Lichaam, dat voor u gegeven wordt, dit is Mijn Bloed, dat voor u vergoten wordt,”

ontferm U onzer.

Opdat wij nimmer wankelen in het geloof aan Uwe heilige tegenwoordigheid, maar steeds gedenken dat Gij de woorden des eeuwigen levens bezit,

Jesus, onze rijkdom, die dezen rijken schat hebt nagelaten, als eene kostbare gedachtenis van Uwe grenzelooze liefde,

Opdat wij Uwe eindelooze macht, wijsheid en goedheid, die in dit Sacrament zoo heerlijk schitteren, eerbiedig aanbidden en Uwe liefde nooit vergeten,

Zachtmoedige Jesus, die uit liefde nog toelaat dat men U onwaardig ontvange,

Opdat wij nooit door eene onwaardige Communie schuldig worden aan Uw heilig Lichaam en Bloed!

Dankbare Jesus, die bij de instelling van die hoogwaardige Geheime-nis Uwen hemelschen Vader gedankt hebt,

Opdat wij op den dag onzer eerste H. Communie niet met een ondankbaar hart van Uwe heilige Tafel opstaan, maar, door de godvruchtige overweging van eene zoo groote

ontferm U onzer.

weldaad, meer en meer in liefde voor U ontvlammen!

Jesus, eeuwige Hoogepriester, goede Herder, die U zelve, op het altaar des kruises, voor mij geslachtofferd en Uw leven voor Uwe schapen ten beste gegeven hebt,

Opdat wij de onbloedige vernieuwing van dat offer altijd godvruchtig bijwonen, en wanneer wij afdwalen, naar de grasrijke weide, waarin Gij ons geplaatst hebt, door U worden teruggevoerd,

Genadige Jesus, die als vreemdeling Uwe leerlingen, toen zij naar Emmaüs gingen, vergezeldet, en eerst door het breken des broods hunne oogen opendet,

Opdat wij U, onder de gedaante van brood en wijn, erkennen en Uwe heilige tegenwoordigheid in dit Sacrament vast gelooven en aanbidden,

GEBED.

Jesus Christus, ons hoogste goed, wat kan onze ziel buiten U op aarde verlangen, en waarin zal zij rust vinden, zoo niet door de vereeniging met U in

ontferm U onzer.

dit heilige Sacrament. Verleen ons de genade, om de geneugten van deze wereld, die de ziel niet kunnen verzadigen, te verachten, en alleen naar den grooten Dag te verlangen, waarop wij met U zullen worden vereenigd, om eens met U voor eeuwig vereenigd te worden in den hemel. Amen.

LITANIE TOT JESUS,

Heer, ontferm U onzer.
 Jesus Christus, ontferm U onzer.
 Heer. ontferm U onzer.
 Jesus Christus, hoor ons.
 Jesus Christus, verhoor ons.
 God, Vader, die in de hemelen zijt,
 ontferm U onzer.
 God Zoon, Verlosser der wereld, ont-
 ferm U onzer.
 God Heilige Geest, ontferm U onzer.
 Heilige Drievuldigheid, één God, ont-
 ferm U onzer.
 Jesus, Zoon van den levenden God, geef
 mij verlangen naar U.
 Jesus, Zoon van de Maagd Maria,
 Jesus, onze God,
 Jesus, onze Schepper,
 Jesus, onze Verlosser,
 Jesus, onze Zaligmaker,
 Jesus, altoosdurend brandoffer,
 Jesus, slachtoffer in het Altaar-
 Sacrament,
 Jesus, offer van verzoening,

geef mij ver-
langen naar U.

Jesus, offer van smeeeking,
 Jesus, opperpriester der nieuwe wet,
 Jesus, onze middelaar,
 Jesus, slachtoffer van den mensch,
 Jesus, onze koning,
 Jesus, ons opperhoofd,
 Jesus, onze meester,
 Jesus, onze herder,
 Jesus, onze Vader,
 Jesus, onze bruidegom,
 Jesus, onze broeder,
 Jesus, onze vriend,
 Jesus, onze geleider,
 Jesus, onze geneesheer,
 Jesus, onze gastheer en ons voedsel,
 Jesus, onze rechter,
 Jesus, onze hoop,
 Jesus, onze teerspijs,
 Jesus, onze toevlucht,
 Jesus, onze schat,
 Jesus, ons leven,
 Jesus, ons laatste einde,
 Jesus, onze glorie,
 Jesus, ons heil,
 Jesus, onze vrede,
 Jesus, ons voorbeeld,
 Jesus, onze wijsheid,
 Jesus, ons licht,

geef mij verlangen naar U.

Jesus, onze sterkte,
 Jesus, onze macht,
 Jesus, onze goedheid,
 Jesus, onze zoetheid,
 Jesus, onze zuiverheid,
 Jesus, onze deugd,
 Jesus, ons al,
 Vernederde Jesus,
 Vernietigde Jesus,
 Miskende Jesus,
 Verlaten Jesus,
 Versmaadde en beleedigde Jesus,
 Geduldige Jesus,
 Boetvaardige Jesus,
 Stilzwijgende Jesus,
 Eenzame Jesus,
 Gevangen Jesus,
 Verbannen Jesus,
 Behoeftige Jesus,
 Gehoorzame Jesus,
 Jesus, zachtmoedig en ootmoedig van
 harte,
 Volmaakte Jesus,
 Jesus, onze eenige liefde,
 Iam Gods, dat de zonden der wereld
 wegneemt, spaar ons, Jesus.
 Iam Gods, dat de zonden der wereld
 wegneemt, verhoor ons, Jesus.

geef mij verlangen naar U.

Iam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, ontferm u onzer.

Komt allen die dorstig zijn, komt naar de wateren.

En uw dorst zal volkomen gelescht worden.

GEBED.

O liefderijke God, die niet ophoudt ons tot het heilige gastmaal van Uw Lichaam en Bloed uit te noodigen, verleen ons, smeeke wij U, dat wij daartoe met zulk een volmaakte voorbereiding en gesteltenis naderen, dat wij de volmaaktheid van alle deugden, waarvan Gij ons het voorbeeld geeft, reeds de eerste maal daardoor verwerven. Amen.

AANROEPING VAN DEN H. GEEST.

naar den H. Augustinus.

Voor al in deze dagen, o waarachtige Liefde van God, den almachtigen Vader, en heilige Voortkoming van Zijn eeuwigen Zoon, alvermogende heilige Geest, ware troost der bedrukten; vooral in deze dagen heb ik er behoefte aan, dat Gij met groote kracht neerdaalt in het innigste van mijn hart, en dat Gij bij Uw komst met Uw onvergelykelyk Licht de diepste en geheimste schuilhoeken van mijn verstand doordringt en vertroost. Want ik zelf, mijn God, heb er zeer weinig zorg over; doch Gij kunt in mij door Uwen zachten dauw al wat dor is vruchtbaar maken. Richt dan een schicht van Uwe heilige liefde op het diepste van mijn hart, doorboor het geheel en al, ontsteek het door Uwe hemelsche liefdevlammen, verlicht het door Uwen weldadigen gloed, en

doortintel mijn geheele ziel. Laat mij mijn dorst lesschen aan den vollen stroom Uwer zaligheden, opdat het mij onmogelijk worde eenigen smaak te vinden in de genoegens der wereld.

Mijn Heer en mijn God, ik geloof vastelijk dat Gij een uitnemend verblijf voor den Vader en den Zoon gereed maakt in het hart, waar Gij Uw intrek hebt genomen. Zalig de mensch, die de eer geniet zulk een Geest te ontvangen die door U, den Vader en den Zoon in zijn ziel doet wonen. O kom heden! kom zoete en genadevolle vertrooster der droeve ziel, Gij, die de uwen in voorspoed bewaart, en in wederwaardigheden verdedigt! Kom, vergeving der misdaden, zalving der wonden! Kom, kracht der zwakken, Steun der wankeledenden! Kom, leeraar van den kleine, verplettering van den hoogmoedige! Kom, medelijdende Vader der weezen, goedertieren rechter der weduwen! Kom, hoop der armen, verkwikking der kwijnenden! Kom, uitstekende schoonheid en luister der levenden, eeuwige hoop der stervenden! Kom, heilige Geest! Kom, en heb medelijden met mij; ver-

eenig U met mij, en verwerf mij door de menigte Uwer oneindige barmhertigheden, dat Uwe grootheid zich aan mijn nietigheid, mijn zwakheid zich aan Uw onverwinnelijke kracht hechte, door onzen Heer Jesus Christus, die met den Vader in Uwe eenheid leeft en heerscht in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

GEBED TOT DE HEILIGE MAAGD.

Hoe gelukkig zou ik mij gevoelen, Heilige Maagd, liefste Moeder, indien ik maar een weinigje van Uwe gesteldheden mocht bezitten, indien ik eenige van de gevoelens mocht smaken, die U bezielde, toen de Zaligmaker der wereld in U kwam huisvesten. Weldra zal ik den Heilige der Heiligen, den God der kuische zielen, Uw geliefden Zoon, ontvangen. In U werd Hij door alles, door Uw nederigheid, Uw geloof en Uw maagdelijke zuiverheid aangetrokken; in mij wordt Hij door alles afgestooten. In mij is niets Zijn blikken, Zijn Heilichheid waardig. Bid Gij hem, opdat Hij

mij zuivere en heilige. Zeg Gij Hem voor mij datgene, wat Gij Hem eertijds ten behoeve van het echtpaar te Cana hebt gezegd. Alsdan zal Hij mijn kwijnende gesteldheid in vurigen ijver en mijn lauwheid in liefdadigheid veranderen. Alsdan zal ik op den dag mijner Eerste H. Communie kunnen juichen: *Hij, die mij heeft geschapen, heeft in mijn tabernakel gerust. Over mij heeft de Almachtige Zijn wonderen doen uitblinken. Zijn Heilige Naam zij gezegend!*

V

I

N

I

O

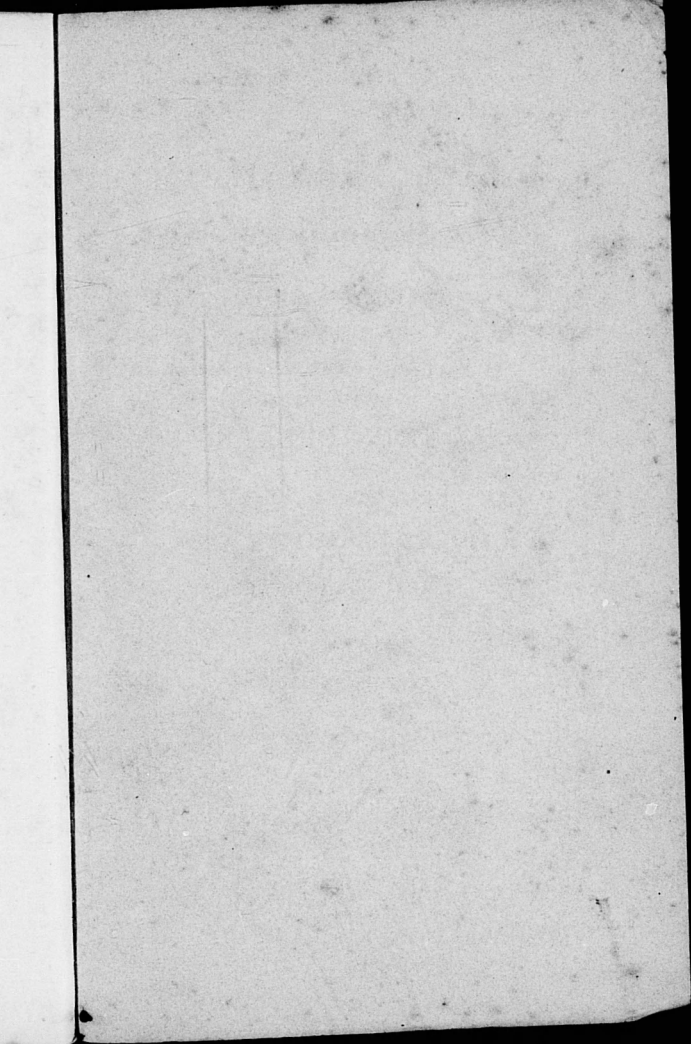
O

O

INHOUD.

	Bladz.
Voorrede van de derde uitgave.	5
" " " tweede "	8
I	10
II	17
III	24
IV	28
Novene ter eere van de zalige Imelda Lambertini. Gebed voor den eersten Dag . .	30
Hymne	33
Gebed tot den Goddelijken Zaligmaker . .	34
Gebed tot de Onbevleete Maagd Maria . .	35
Gebed voor den tweeden dag	35
" " " derden "	37
" " " vierden "	38
" " " vijfden "	39
" " " zesden "	40
" " " zevenden "	41
" " " achtsten "	42
" " " negenden "	43
Dagelijksch Gebed van een kind, dat zich tot zijne eerste H. Communie voorbereidt. .	46
Litanie van de Gelukzalige Imelda	50
Litanie van het allerheiligste Sacrament des Altaars	54
Litanie tot Jesus.	62
Aanroeping van den H. Geest	66
Gebed tot de Heilige Maagd.	68

Typ. BERGER & MOSMANS,
Markt A. 14, 's-Bosch.

Verschenen bij denzelfden uitgever:

„JEZUS, MIJN HEIL.”

Nieuw Communieboekje

ter eere van de gelukzalige Imelda,
Patrones der godvruchtige Communie,
aangeboden aan alle Christenen die
verlangen met vurigheid te

COMMUNICEEREN.

DOOR

P. fr. ALB. WEIJERS,

van de orde der Predikheeren.

derde, vermeerderde uitgave.

Prijs in linnen bandje . . f 0.60

In leder bandje 2e keus goud
snee f 1.50

In leder bandje 1e keus goud
snee f 2.25

Ook nog verkrijgbaar in diverse
luxebandjes.